

چالشها و راهکارهای تشخیصی ژنژیویت دسکواماتیو

دکتر مصطفی اسماعیلی^۱

مقدمه و هدف: ژنژیویت دسکواماتیو یکی از علائمی است که در بیماریهای پوستی مخاطی متعددی ممکن است رخ دهد. این نوع ژنژیویت به تنهایی معرفی کننده یک بیماری خاص نمی باشد بلکه در کنار سایر علائم بالینی، تاریخچه بیمار و ارزیابی های هیستوپاتولوژیک و ایمونوپاتولوژیک می توان به بیماری اصلی که این تظاهر را ایجاد کرده است پی برد. اما چالشهای متعددی در طی این مسیر وجود دارد که گاه رسیدن به تشخیص دقیق بیماری را دشوار می کند. هدف از این مطالعه آگاهی از چالشهای تشخیصی و درمانی بیماران با این علامت و راهکارهای آنها می باشد.

مواد و روشها: تمام مقالات ثبت شده در موتور جستجوی Pub Med، با واژگان کلیدی ژنژیویت دسکواماتیو، تشخیص و درمان به تنهایی و در کنار هم بررسی شدند. این جستجو به مقالات منتشر شده از سال ۲۰۰۰ تا کنون محدود شد.

یافته ها: بیماریهای متعددی نظیر لیکن پلان، پمفیگوئید غشای مخاطی و پمفیگوئید بولون، پمفیگوس و استوماتیت آلرژیک می توانند منجر به ایجاد ژنژیویت دسکواماتیو گردند که در این میان لیکن پلان اروزو و پمفیگوئید غشای مخاطی بطور شایعتری این حالت را ایجاد می کنند. یکی از شایعترین چالشهای تشخیصی، حضور ژنژیویت ناشی از پلاک است که می تواند شرایط بالینی بیمار را سخت تر کرده، مشخصات هیستوپاتولوژیک بیماری زمینه ای اصلی را ماسکه کرده و در بسیاری موارد منجر به مقاومت نسبی به درمان های دارویی استروئیدی گردد. ارزیابی هیستوپاتولوژیک همواره از اقدامات ضروری در روند تشخیص علت این علامت است که البته بهتر است نمونه برداری پس از حذف پلاک و جرم به منظور کاهش ژنژیویت ناشی از پلاک و ترجیحا از نواحی که از پاکت پرپودنتال دور باشند انجام شود. با این حال در بسیاری موارد انجام تست DIF (ایمونوفلورسنت مستقیم) نیز جهت تشخیص قطعی ضروری است.